

[J. C. A. Larsen.]
 ladt det Standpunkt, han stod paa i 1924—25. Det er beklageligt, for ellers kunde vi have en lille Smule mere Haab om at faa gennemført de fornuftige og nødvendige Ændringer, som vi her har gjort os til Talsmand for. Jeg skal ikke komme ind paa at citere, hvad det ærede Medlem sagde i 1924—25 — Tidspunktet er lidt for sent dertil —, men jeg vil dog haabe, at vi skal kunne faa en frugtbar Forhandling i Gang i Udvalget. Vi maa jo erindre, at vi har haft Jagtloven fremme til Revision baade i 1924, i 1925 og i 1926, saa vi skulde denne Gang gerne naa til at faa de Ændringer gennemført, Tiden har vist er nødvendige.

Ulrich: Jeg maa meget beklage, at Forhandlingerne om dette interessante Emne finder Sted paa et Tidspunkt, da Tingets Medlemmer saa godt som alle sammen er rejst hjem og ikke en Gang alle Parti-Ordførerne kan være her længere, fordi de skal rejse. Ikke desto mindre vil jeg tillade mig at fremsætte nogle Bemærkninger, og rammer disse Bemærkninger den af Ordførerne, der ikke har Tid til at være her, ja, saa maa han enten lade være med at svare eller ogsaa svare ved en anden Lejlighed.

Det fremgik af det ærede Medlem Hr. Mads Larsens hele Tale, da han før havde Ordet, at han var meget fornærmet over, at jeg havde talt saa længe, og han syntes, det var ganske urimeligt at gennemgaa det Lovforslag, der forelaa paa Tingets Bord. Det forekommer nu mig ganske meningsløst, at ikke et Lovforslag, der ligger paa Tingets Bord, maa blive gennemgaaet under Behandlingen af det, og hvad enten det behager eller ikke behager det ærede Medlem, tillader jeg mig selvfølgelig under Behandlingen af et Lovforslag at gennemgaa Lovforslaget til Bunds, hvis det behager mig, og kun at fremsætte nogle almindelige Bemærkninger, hvis jeg anser dette for det rigtige.

Som jeg sagde i mit forrige Indlæg i Debatten, var det overordentlig interessant at faa at vide, om den højtærede Regering havde formaaet det radikale Parti til at være sig følgagtigt paa dette Omraade, og af de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Mads Larsen fremsatte, fremgik det med tilstrækkelig Tydelighed, at det radikale Parti paa alle Punkter havde bøjet sig for Socialdemokratiet og paa alle Punkter fuldstændig havde fraveget den Stilling, som de Radikale ved tidligere Lejligheder havde indtaget i dette

Spørgsmaal. Jeg vil tillade mig at citere det ærede Medlem Hr. Mads Larsens Udtalelser, da vi sidste Gang behandlede et tilsvarende Lovforslag, og jeg vil tillade mig at minde om, hvad der tidligere er passeret i det høje Ting paa dette Lovgivningsomraade. Jeg vil tillade mig at minde om den Indsats, som nuværende Departementschef Kofoed i Finansministeriet gjorde paa dette Omraade i 1919, det mægtige Indlæg, som dette daværende Medlem fremkom med, gaaende stik imod det, som det nuværende Lovforslag gaar ud paa, ligeledes at fremhæve de Udtalelser, som det daværende Medlem, Overretssagfører Alfred Christensen fremsatte, og saa stik imod det, som de Radikale nu udtaler som deres Opfattelse, at minde om de Radikales Stilling i 1924—25, da vi sidste Gang behandlede et Forslag fra den højtærede Landbrugsminister i samme Retning som det nuværende Forslag, og da de daværende Medlemmer Kr. Pedersen og H. C. Hansen gik afgjort imod Lovforslagets Princip, og endelig gik jo ogsaa det ærede Medlem Hr. Mads Larsen, da vi sidste Gang behandlede denne Lov, i sine Udtalelser absolut imod visse Ting i Lovforslaget, om end han var begyndt at glide, det erkender jeg, men nu er han altsaa gledet med Hud og Haar over i Socialdemokratiets Favn, og jeg vil haabe, at han maa befinde sig vel der, og haabe, at hans Vælgere ude omkring i Landet ogsaa vil synes, det er rigtigt, at det radikale Parti efterhaanden gaar fuldstændigt over til at hylde de Ideer og Teorier, som Socialdemokratiet nu en Gang har.

Jeg vil med den højtærede Formands Tilladelse citere nogle ganske korte Stykker af det ærede Medlem Hr. Mads Larsens Udtalelser her i Tinget den 17. Februar 1925. Det ærede Medlem udtaler (Folketingstidenden 1924—25 Sp. 5072):

„Vi for vort Vedkommende er, som sagt, villige til at forhandle om, hvorvidt der kan findes en Løsning, som værner de forskellige Interesser paa tilfredsstillende Maade. Jeg vil imidlertid gerne opstille det Spørgsmaal til Overvejelse for det høje Ting og navnlig for de Medlemmer, som kommer til at beskæftige sig nærmere med Sagen i det kommende Udvalg, om det vil være rigtigt, selv om det er muligt under en eller anden Form at finde en saadan Ordning, at gennemføre Bestemmelsen i § 2 om en tvungen Aflysning. Det Apparat, man der vil skabe, er et stort og indviklet Apparat at eta-